

[Waldorff]

diskutere, og vi må selvfølgelig have at vide, inden vi skal tage endelig stilling til forslaget: hvad er retningen i socialdemokratiets ejerboligpolitik? Er retningen en afskaffelse af rentefradragsret og lejeværdibeskatning? Det er det, som vores forslag går ud på, og det er det, som vi er temmelig interesserede i at få et svar på.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg vil starte med nogle bemærkninger til hr. Christophersen, som ikke mente, at denne fremgangsmåde var udtryk for det samme høje mål af planlægning, som jeg havde givet udtryk for.

Lad mig sige, at for mig at se hænger skatte- og boligproblemerne uløseligt sammen. Det gør de allerede, fordi to tredjedele af samtlige ligningsmæssige fradrag er rentefradrag. Man kan ikke løse problemet omkring ejerboligen uden at inddrage hele rentefradragsproblematikken, præcis som det var formuleret i 1974, og man kan ikke løse rentefradragsproblematikken uden at se på de øvrige ligningsmæssige fradrag. Dermed kommer man altså ind i overvejelserne omkring en skattereform. Det vil sige, at disse ting hænger i substansen uløseligt sammen.

Et udspil til en skattereform kunne ikke fremlægges, før indkomstskatteudvalgets tre betænkninger forelå sidst i november måned 1977. Umiddelbart efter at de forelå, er et højt gearet arbejde gået i gang med henblik på at producere et udspil, som er bebudet for et stykke tid siden, og som fremkommer på det bebudede tidspunkt.

Med den sammenhæng, der er mellem skatteproblemerne og boligproblemerne, er det ikke underligt, at de kobles sammen både i den korte løsning for 1979 og i den langsigtede løsning fra 1980. Det, der manglede i hr. Christophersens argumentation, var hele skattesiden. Hr. Christophersen argumenterede alene på boligsiden, men som før nævnt er det to sider af samme sag, og det er vistnok udtryk for en lidt mere overordnet planlægning end det, hr. Christophersen gav udtryk for.

Derefter til fru Kirsten Jacobsen, som påpegede et andet problem omkring skønnet lejeværdifastsættelse, nemlig omkring tofamiliehuse. Også her vil jeg erklære mig enig i, at der foreligger et problem. Jeg tror ikke, vi

kan nå at løse det for så vidt angår 1979, men jeg synes, det er rimeligt at overveje at få det på samme måde som de andre problemer med skønsmæssig lejeværdifastsættelse ind i en løsning for 1980 og dermed ind i den langsigtede løsning.

Hr. Waldorff og jeg kunne jo fortsætte diskussionen længe om hele lejeværdibegrebet. Jeg opfatter lejeværdibegrebet som en værdifastsættelse af et naturalieforbrug eller forbrug af egne goder, præcis på samme måde som man beskatter andre former for naturalieforbrug. I dette tilfælde har man en værdi derved, at man bor i sin egen bolig, og denne værdi beskattes på samme måde, som hvis man havde en værdi på anden vis, egne grønsager, egne dyr, eller hvad der nu måtte være forbruget af egne goder. Hvis hr. Waldorff anfægter dette princip, har han et totalt anderledes syn på hele skatteløvgivningen end det, som har været det grundlæggende i det meste af dette århundrede. Det er ikke et argument i sig selv, men det er altså en lidt mere radikal ændring, end man måske umiddelbart kunne få indtryk af, når man hører hr. Waldorffs betragtninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig regulering af boligforholdene.

(Lovforslag nr. L 222. Fremsat 13/4 78).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 8 og 9 på dagsordenen opførte sager, nemlig: